

7 stycznia 1932 r.

2

F28b 1/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14917.

Kl. 12 a 6.

Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft m. b. H.
(Kassel, Wilhelmshöhe, Niemcy).

F28b 1/00

Skrapłacz.

Zgłoszono 2 kwietnia 1929 r.

Udzielono 6 listopada 1931 r.

Pierwszeństwo: 2 kwietnia 1928 r. (Francja).

Przedmiotem wynalazku jest skrapłacz, składający się z wiązki rur umieszczonych w osłonie, w której obiega płyn chłodzący. Rury z jednej strony są zupełnie zamknięte tak, że poddawany skraplaniu płyn, jak również płyn skroplony, jest doprowadzany i odprowadzany z drugiego końca rur.

Takie wykonanie skraplacza ma tę zaletę, że zapewnia równomierną temperaturę i przez to usuwa różnice rozszerzania pomiędzy różnymi częściami wiązki rur.

Rury skraplacza rozmieszcza się w dostatecznie pochylonym położeniu, aby woda przepływała jak najprędzej do tworzą-

cego dolną stronę rur, tak zwanego, rurowego ścieku dolnego i mogła z niego szybko odpływać.

Na rysunku uwidoczniono kilka przykładów wykonania skraplaczy w myśl niniejszego wynalazku.

Fig. 1, 2, 3 i 4 uwidoczniają w przekroju podłużnym kilka wykonan skraplacza, złożonego z wiązki rur, w naturalnem pochyleniu do linii poziomej.

Wchodząca przy *a* poddawana skraplaniu para (fig. 1, 2 i 3) przepływa przez małe rurki *b* do dolnej części rur skraplacza *c*, umieszczonych w osłonie *d*, do której wpływa płyn chłodzący przez *e'*, a wy-

Spywa przez e^2 . Wskutek nachylenia rur skraplacza, które na swych końcach c' są zupełnie zamknięte, skropliny dopływają szybko do ścieku dolnego rur, spływają wzdłuż niego wdół do komory f , skąd wypływają przez króciec g . Rury b muszą oczywiście być odpowiednio wysokie.

Przykład wykonania, uwidoczniiony na fig. 2, różni się od przykładu według fig. 1 tylko przez rozmieszczenie przewodu do doprowadzania pary a , od którego odgałęziają się rury b pochylone względem rury odpływowej f .

W wykonaniu według fig. 3 wlot e' i wylot e^2 są względem rur skraplacza c umieszczone pod innym kątem.

W wykonaniu według fig. 4 pominięto rurki b tak, iż parę doprowadza się bezpośrednio do zbiornika f , z którego również odpływają skropliny przez króciec g .

Wzajemne pochylenie rur skraplacza i osłony dla odpływu płynu skraplającego może być różne, zależnie od tego, czy gęstość płynu skraplającego przy ogrzaniu się zwiększa, czy zmniejsza.

Zastrzeżenia patentowe.

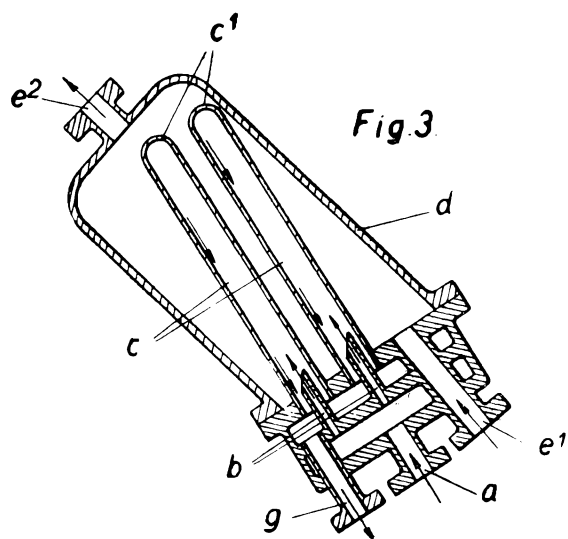
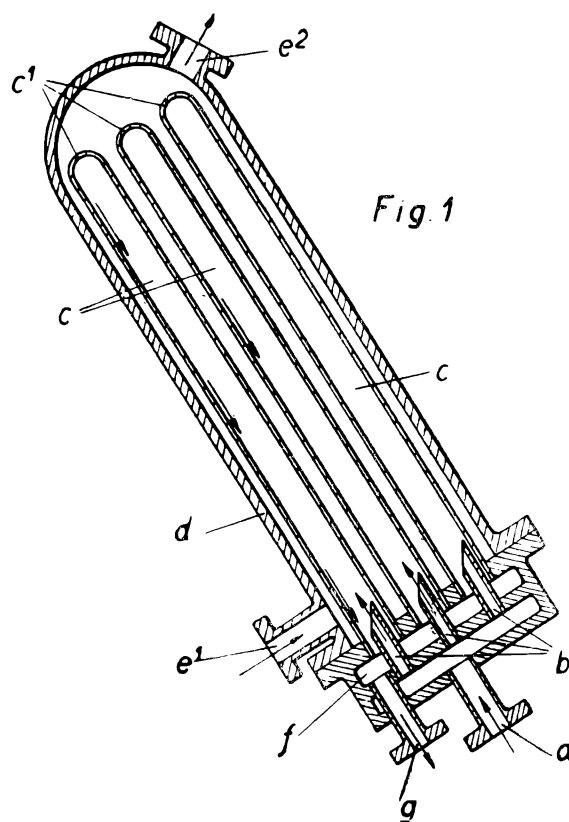
1. Skraplacz, składający się z wiązki rur, znajdującej się w osłonie, przez którą przepływa płyn skraplający, znamieny tem, że rury na jednym z swych końców są zupełnie zamknięte tak, iż pary i skropliny dopływają i odpływają z drugiego końca rur, przez co osiąga się w całej wiązce rur równą temperaturę i unika różnic rozszerzania.

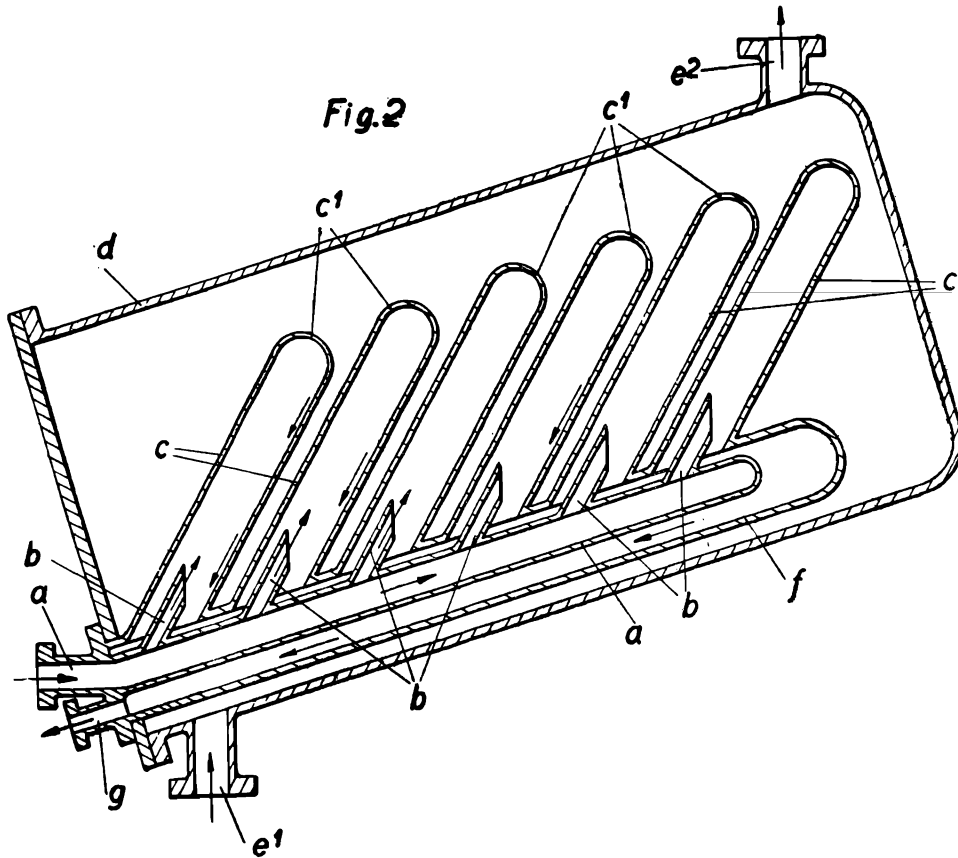
2. Skraplacz według zastrz. 1, znamieny tem, że rury skraplacza są pochylone w stosunku do ścianek osłony.

3. Skraplacz według zastrz. 1—2, znamieny tem, że rury skraplacza połączone są bezpośrednio z pochyłą rurą zbiornikową, której jeden koniec jest zamknięty, a drugi służy równocześnie do doprowadzania par i odprowadzania skroplin.

Schmidt'sche Heissdampf-
Gesellschaft m. b. H.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 4.

